

§ 9. 1. Reklamację dotyczącą sporządzonego wezwania do zapłaty z tytułu przewozu osób lub przesyłek składa się w formie pisemnej we wskazanej w pouczeniu jednostce organizacyjnej przewoźnika lub w dowolnym punkcie odprawy tego przewoźnika nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wezwania do zapłaty.

2. Reklamacja dotycząca sporządzonego wezwania do zapłaty powinna zawierać dane, o których mowa w § 5 ust. 2, oraz serię i numer każdego z wystawionych wezwań do zapłaty.

3. Reklamację dotyczącą sporządzonego wezwania do zapłaty pozostawia się bez rozpoznania w przypadku:

- 1) zgłoszenia jej po upływie terminu określonego w ust. 1;
- 2) o którym mowa w § 6 ust. 2.

§ 10. Nieudzielenie przez przewoźnika odpowiedzi na reklamację w wymaganym terminie skutkuje uwzględnieniem reklamacji.

§ 11. W przypadku złożenia odwołania przez podróżnego od nieuwzględnionej w całości lub części reklamacji przewoźnik, w terminie 14 dni od daty otrzymania odwołania, może zmienić rozstrzygnięcie, gdy dokonano błędnej oceny stanu faktycznego albo gdy zostały ujawnione nowe, istotne dla sprawy okoliczności, które nie były wcześniej znane.

§ 12. Przepisy dotyczące reklamacji z tytułu przewozu osób mają zastosowanie również do przewozu rzeczy i żywych zwierząt przewożonych pod opieką podróżnego.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

Minister Transportu i Budownictwa: *J. Polaczek*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 25 lutego 1997 r. w sprawie przewozu przesyłek towarowych (Dz. U. Nr 26, poz. 142 oraz z 1998 r. Nr 75, poz. 489), które zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy — Prawo przewozowe (Dz. U. Nr 281, poz. 2780), w zakresie objętym niniejszym rozporządzeniem, utraciło moc z dniem 1 lutego 2006 r.

267

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 27 lutego 2006 r.

sygn. akt P 21/05

Trybunał Konstytucyjny w składzie:
Mirostław Wyrzykowski — przewodniczący,
Adam Jamróz,

Biruta Lewaszkiewicz-Petrykowska — sprawozdawca,

protokolant: Grażyna Szałygo,

po rozpoznaniu, z udziałem Ministra Finansów i Prokuratora Generalnego, na rozprawie w dniu 27 lutego 2006 r., pytania prawnego Sądu Okręgowego we Wrocławiu, czy § 15 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 lutego 1997 r. w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej podmiotów wykonujących doradztwo podatkowe za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego (Dz. U. Nr 17, poz. 91) jest zgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji oraz czy

jest niezgodny z art. 827 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, ze zm.),

orzeka:

§ 15 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 18 lutego 1997 r. w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej podmiotów wykonujących doradztwo podatkowe za szkody wyrządzone przy wykonywaniu czynności doradztwa podatkowego (Dz. U. Nr 17, poz. 91) jest zgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz z art. 827 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, ze zm.).

Mirostław Wyrzykowski

Adam Jamróz

Biruta Lewaszkiewicz-Petrykowska